

ASOCIAȚIA
CATHARSIS
CENTRU DE SERVICII PSIHO-SOCIALE
CIF 9176176

Brașov, Romania
Str. Toamnei, nr. 16
Tel. +40-268-324.888
Fax. +40-268-324.888
www.catharsis.org.ro
office.catharsis@yahoo.com

Nr. 14/25.01.2019

Către,

Guvernul României,

În atenția Doamnei Prim - Ministru, Viorica Dăncilă

Stimată Doamnă Prim - Ministru,

Acum, când România are onoarea de a deține înalta funcție, Președinția Consiliului Europei, vă adresăm sincere felicitări și vă dorim succes deplin în îndeplinirea responsabilităților asumate.

În calitate de Organizație nonguvernamentală, Asociația Catharsis Brașov, organism privat și de utilitate publică, acreditată de Ministerul Muncii și Justiției Sociale ca furnizor de servicii în domeniul Adopției, vă adresăm rugămintea de a analiza oportunitatea adoptării unei OUG pentru facilitarea adopției în România.

Solicitarea noastră este motivată de numărul foarte mare de copii separați definitiv de părinți, pentru care nu există șansa reintegrării în familia extinsă. România are în prezent foarte mulți copii "uitați" de părinți prin spitale. Vreo 10.000, spune mass-media. Alții, aproximativ 60.000, sunt "suspendați" în sistem de când au venit pe lume. Cei mai mulți au crescut în familii de asistență maternală până la vârsta de șapte ani. Apoi, în loc să fie dați în adopție națională, au fost reinstituționalizați în centre de plasament, ceea ce pare a fi o crimă împotriva umanității. Experiența în acest domeniu ne-a demonstrat că niciun copil nu a ieșit din sistem așa cum a intrat.

Deși Europa recomandă familia, încă din anul 2000, în locul centrelor de plasament, ca alternativă la instituționalizare, totuși, România, Stat membru UE din ianuarie 2007, preferă reinstituționalizarea copiilor în centre, în locul familiei de adopție.

Deși Comitetul ONU recomandă în anul 2009 reinstituționalizarea, ca măsură specială de PROTECȚIE, numai în cazuri speciale (copii pentru care nu se pot identifica nici familii de adopție internațională), totuși, România, Stat Parte al Tratatelor internaționale care reglementează adopția în lume, nu-și respectă obligațiile asumate prin aderare.

Deși Legea adopției, intrată în vigoare la data de 1 ianuarie 2005, a fost modificată de trei ori, totuși această lege, modificată pentru a patra oră în 2018, aflată în prezent în procedură parlamentară la Camera Deputaților, nu garantează dreptul constituțional al fiecărui copil la o familie de adopție. Fiind în neconcordanță totală cu Convenția asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale încheiată la Haga la 29 mai 1993 (ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 84/1994), cu Convenția europeană în materia adopției de copii, revizuită și adoptată la Strasbourg la 27 noiembrie 2008 (ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 138/2011), cu Noul Cod Civil, ediția a 8-a, actualizată la 16 noiembrie 2013 (Capitolul III. Adopția), cu Constituția României (art.15, 20, 25, 26), noua Lege a adopției nu garantează reducerea numărului de copii instituționalizați.

Efectele provocate de neconcordanța dintre Legea adopției și Convențiile mai sus amintite, se regăsesc în numărul foarte mare al copiilor crescuți de stat până la împlinirea vârstei de 18 ani (fie în centre, fie în familii de plasament sau de asistent maternal). Când măsura de protecție specială încetează, copiii neglijăți în sistem timp de 18 ani devin tineri asistați social, greu de reintegrat, marginalizați, în risc de excluziune socială. Fiind abuzați emoțional, fizic și chiar sexual, frustrați, constrânși, neglijăți și umiliți, toți ies din sistem traumatizați, cu carențe afective și probleme de adaptare. Neavând o familie, o calificare, un loc de muncă, un venit, o locuință, acești copii au devenit adulți asistați social, chiriași ai Centrelor sociale pentru persoane fără adăpost, cei mai mulți, imposibil de reintegrat. Pentru a supraviețui, unii practică prostituția, alții fură și ajung după gratii. Unii ne-au scris din penitenciare, alții din spitale de psihiatrie sau de boli incurabile. Drama lor nu trebuie să se mai repete și generațiilor viitoare. Apreciem, că acum, când România a preluat Președinția Consiliului Europei, este cel mai potrivit moment pentru adoptarea unei OUG care să pună capăt definitiv dramei copiilor instituționalizați.

Ultimele date statistice, publicate de Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție la data de 31.12.2017, evidențiază faptul că, din totalul de 57.581 copii abandonați, doar 3257 erau eligibili la adopție. Dintre aceștia, doar 1251 au fost adoptați național în anul 2017 (deși erau atestate pentru adopție internă 2652 familii). Și, Nota Bene, doar 29 de copii au fost adoptați internațional, deși existau 90 de cereri pentru adopție internațională (familii mixte,

în care unul dintre soți este și cetățean român). Aceste date statistice evidențiază faptul, că Legea adopției în vigoare discriminează, nu încurajează adopția.

Stimată Doamnă Prim-Ministru,

Apreciem, că actualul Guvern are capacitatea de a corecta greșelile Guvernelor anterioare, în privința adopției de copii. Adoptarea unei OUG ar putea schimba radical copilăria și viitorul miilor de copii victime ale unei legi absurde, care a izolat România ani de zile în spațial euro-atlantic.

Dacă, Albania, Bulgaria, Bielorusia, Bosnia, Cehia, Croația, Letonia, Lituania, Muntenegru, Kosovo, Serbia, Slovenia, Polonia, Ungaria, Ucraina, Republica Moldova și Rusia promovează adopția internațională pentru copiii care nu sunt ceruți în adopție națională, ne întrebăm, de ce Statul român refuză cu obstinație redeschiderea adopției internaționale în favoarea acestor copii. Cu atât mai mult, cu cât, de la intrarea în vigoare a acestei legi, 1 ianuarie 2005, Parlamentul European a recomandat României "*autorizarea adopțiilor internaționale*". Și Comitetul ONU recomanda, ca "*ținând seama de noua legislație din domeniul adopției și de garanțiile procedurilor juridice privind adopțiile internaționale în conformitate cu Convenția de la Haga nr. 33 privind protecția copiilor și cooperarea în materia adopției internaționale, statul parte să retragă moratoriul actual care reprezintă un obstacol pentru aplicarea corectă a art. 21 al Convenției*". Așadar, există cerere, există și ofertă. Trebuie doar să acționăm spre binele copilului.

Stimată Doamnă Prim Ministru,

În speranța că, INTERESUL SUPERIOR AL COPIILOR SEPARAȚI DEFINITIV DE PĂRINȚI poate fi realizat în regim de urgență, printr-o OUG, vă mulțumim și vă asigurăm, că noi, ONG-urile care avem ca obiect de activitate respectarea și garantarea drepturilor copilului, nu vom precupeți niciun efort pentru a contribui la îndeplinirea Strategiei naționale privind îmbunătățirea calității vieții copiilor separați definitiv de cei care le-au dat viață.

Cu încredere,

Președinte, Azota Popescu

